

Μαριόλινα

ΑΘΗΝΑΙ: ΜΑΪΟΣ 1953

ΧΡΟΝΟΣ 7ος ΛΡΠΘ. ΦΥΛ. 88

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ :
Φραγκλίνου Ρουζβέλτ 41 Αθήναι
Τηλέφωνα : 20.088 - 49.579 - 53.711

ΜΗΝΙΑΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ ΠΡΟΚΟΝΝΗΣΙΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

Μιά μικροῦλα συμπατριώτισσά μας

“ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ,, ΓΙΑ ΜΙΑ ΝΥΧΤΑ

ΕΣΤΕΦΘΗ, ΩΣΑΝ ΝΑ ΗΤΟ Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΝ ΠΟΛΥ ΟΜΟΙΑΖΕΙ

Σε μία εικονική στέψη συμπατριώτισσά μας Χριστίνα Καρτσούνη, εστέφθη «Βασίλισσα της Αγγλίας». Σκοπός τῆς ἐφημερίου ἦτο νὰ δείξη στὸ λαὸ τί γίνεται σὲ μιά στέψη. Ἐκτός τῆς «Βασίλισσης» ὁ ἐφημέριος εἶχε συγκεντρώσει καὶ ἄλλα εἴκοσι παιδιὰ, τὰ ὁποῖα ἔπαιζαν τὸν

Κλώνη ἀπὸ τὴν Κούταλη. Τὸ ζεύγος Καρτσούνη ἐγκατεστημένο στὸ Μπόκσμποργκ Νόρθ τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς ἀπὸ 25ετίας, ἔχει σήμερα τέσσαρα παιδιὰ, τὸν Γαρόφαλλο, τὴν Χριστίνα, τὴν Ἐλενίτσα καὶ τὸν Φωτάκη.

Τὴν ἡμέρα πού ἐπρόκειτο νὰ γίνη ἡ «στέψις», ἡ γνωστὴ ἐφημερίδα «Ντοίηλ Μαίηλ» τοῦ Γιρχόνεμπουργκ, ἡ ὁποία ἐδημοσίευσε τὴν παραπάνω φωτογραφία, ἔγραφε ὑπὸ τὸν τίτλον «Βασίλισσα διὰ μίαν νύκτα» τὰ ἑξῆς :

«Ἡ 14ετις Χριστίνα Καρτσούνη ἐκ Μπόκσμποργκ Νόρθ, εἶναι ἡ πλέον ὑπερήφανος νεάνις τῆς Ν. Ἀφρικῆς, διότι ἀπόψε θὰ καθίσῃ ἐπὶ θρόνον καὶ θὰ στέφῃ «Βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας». Ἡ στέψις θὰ εἶναι εἰκονικὴ καὶ ὁργανωθῆ ἀπὸ τὸ ἐφημερίου τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἀδελαιοματάτου Δαυὶδ Ἀκκινσον, ὁ ὁποῖος ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς :

«Ὅταν ὁ λαὸς θὰ παρακολουθῇ ἀπὸ τὸν ραδιοφώνου τὴν τελετὴν τῆς στέψως τῆς Βασίλισσης Ἐλισάβετ, δὲν θὰ γνωρίῃ τί πράγματι λαμβάνει χώραν, καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς θὰ δείξῃ ἡ ἀναπαράστασις μου.

Ἐπὶ δύο μῆνες εἴκοσι παιδιὰ ἡλικίας 12 ἕως 17 ἐτῶν ἐξετέλεσαν ἐντατικὰς δοκιμάς, διὰ νὰ μάθουν τοὺς ρόλους τῶν ὁσ ἀξιωματικῶν, δοκῶν, κομιστῶν καὶ δοκισσῶν. Ἐν τῷ μεταξύ ἡ σύζυγος τοῦ ἐφημέριου Μέτμελ καὶ ἡ ὁργανοποιήτρια τῆς Ἐκκλησίας κ. Φίλορι Τὸν ἔσρασαν τὰ κοστούμια, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀκριβῆ ἀντιγράφα ἐκείνων, τὰ ὁποῖα θὰ φοροῦσιν τὸν Ἰωάννου κατὰ τὴν τελετὴν εἰς τὸ Ἀββατεῖον τοῦ Οὐστριντσερ. Ὁ ἐφημέριος εἶπεν ὅτι ἡ Χριστίνα ἐξελέγη διὰ τὸν ρόλον τῆς Βασίλισσης, λόγω τῆς ὁμοιότητος τῆς πρὸς τὴν βασίλισσαν Ἐλισάβετ, μὲ τὴν ὁποῖαν ἔχει τὸ ἴδιον μέγεθος, τὰ ἴδια μαλλιά καὶ τὴν ἴδιαν

Ἀπὸ τὴν ζωὴ καὶ κίνησι

ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΝΕΩΝ ΠΑΛΑΤΙΩΝ

ΑΞΙΕΠΑΙΣΚΟΣ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΚΟΙΝΟΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Ν. ΠΑΛΑΤΙΑ, (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Συνεχιζομένων τῶν κοινωφελῶν ἔργων στὴν Κοινότητά μας παρὰ τοῦ νέου Κοινοτικοῦ Συμβουλίου καὶ μετὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ λιμενοβραχίονος, τὴν τσιμεντόστρωσι τοῦ διασχίζοντος τὴν Κοινότητά μας ρεύματος (τάφρου), τὴν δένδρφυτευσι καὶ ἐπιδιόρθωσι

τῶν δρόμων, τὴν ἐγκατάστασι δύο ἀντλιῶν νεροῦ στὰ δύο κοινοτικὰ πηγάδια τοῦ χωριοῦ κ.λ.π., τὴν ἐρχομένην Δευτέραν ἀρχίζει ἡ ἀνοικοδόμησις τῆς ἐκκλησίας μας, τῆς ὁποίας, ὡς γνωστὸν, ἔχουν συγκεντρωθῆ ἀπὸ καιροῦ τὰ οἰκοδομικὰ ὑλικά, ἀγορασθέντα μὲ συνεισφορὰς τῶν ἀπανταχοῦ συμπατριωτῶν καὶ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας τῶν κατοίκων τοῦ χωριοῦ μας. Ἐν τῷ μεταξύ προσπάθειες καταβάλλονται ὅπως ἡ Κοινότης μας ἀποκτήσῃ Γυμνάσιον, ἀπαραίτητον γιὰ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας μας, ἡ ὁποία μετὰ τὸ Δημοτικὸν ἀναγκάζεται νὰ σταματήσῃ τὶς σπουδῆς τῆς, γιὰτὶ στὴν περιφέρειά μας δὲν ὑπάρχει ἀνώτερο σχολεῖο, ἡ δὲ μετάβασις τῶν μαθητῶν στὰς Ἀθήνας, τὴν Χαλκίδα ἢ τίς ἄλλες κοντινὰς πόλεις εἶναι πολυδάπανος, λόγω τῶν μεγάλων ἐξόδων συντηρήσεως κ.λ.π. Ἡ προσπάθεια αὐτὴ τοῦ Κοινοτικοῦ μας Συμβουλίου ὑπάρχουν ἐπιπέδες ὅτι θὰ καρποφορήσῃ,

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στὴν 2η σελ

ΔΥΝΑΤΕΙΣ ΜΑΡΜΑΡΙΝΕΣ ΜΟΡΦΕΙΣ ΤΟΥ ΕΚΛΕΚΤΟΥ ΛΟΓΟΤΕΧΝΟΥ κ. Γ. ΒΑΛΕΤΑ

ΓΙΑΝΝΗΣ ΔΕΛΗΣ - Ο ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΙΔΕΟΛΟΓΟΣ

3 Σὰν ἔχασε τὸν πατέρα του κι ἔμεινε ὁ μόνος προστάτης καὶ τὸ μοναχικὸ στήριγμα τοῦ σπιτιοῦ του, ὁ Γιάννης ἦταν δεκαεφτά χρονῶ παιδί. Ὁ φυσικὸς του δρόμος ἦταν πάλι ἄλλος, ὡστόσο δὲν τὸν ἀκολούθησε. Προτίμησε τὸ ὄραμο πού τοῦ ἀνοίγε μπροστά τῷ ἡ μεγάλῃ κι εὐγενικῇ ψυχῇ του—τὸ ὄραμο τὸ δύσκολο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς ἀνθρωπιῆς. Σὲ τοῦτο τονε βοήθησε κι ἡ μεγαλόψυχῃ μάνα του, πού ὅσο κι αν ὁ ρόλος τῆς κρυφτεται στὸ βάθος καὶ στὰ παρασκήνια τοῦ δράματος καὶ τοῦ ἀγῶνα τοῦ παιδιοῦ τῆς, ξεχαράζει πού καὶ πού ἡ παρουσία τῆς σὰ δυναμὴ ἐνεργητικὴ πού ἐμπνέει καὶ δυναμώνει. Μποροῦσε ὁ Γιάννης νὰ βρῆ κανένα γραφεῖο, νὰ γίνε ἀλληλεδιδάχτης σὲ κανένα σκελεῖο, νὰ βιοπαλαίσει τέλος κατὰ ἕνα τρόπο. Ὅμως δὲν τῷ κανε, σάθηκε ὑπερήφανος κι ἀλύγιστος μπροστά στὴ βιωτικὴ ἀνάγκη καὶ τὴν καταδρομὴ τῆς παράξενης τύχης τοῦ σπιτιοῦ του. Αὐτὸ ἦταν μιά νίκη, μεγάλη νίκη, γεμάτη ἀπὸ εὐγένεια καὶ πνευματικὲς προϋποθέσεις!

Μὲ τὴν ὑποστήριξη καὶ τίς θερμὲς συστάσεις τῶν καθηγητῶν του, ὁ Γιάννης μάζεψε συντρομέσ σπλαχνικῶν καὶ φιλόμουσων Μυτιληνῶν καὶ τράβηξε γιὰ τὴν Ἀθήνα νὰ σπουδάσει. Ἦταν ἡ ἐποχὴ ἐκείνη περισσότερο πνευματικὴ κι ἐχτιμοῖσε τίς εὐγενικὲς προσπάθειες κι ὑποστήριξε, μὲ τὴν προοπτικὴ πάντα καὶ πρώτιστα μιάς ἐθνικῆς ἀναγέννησης, τοὺς νέους πού διναν ἐπιπέδες κι ὑποσχέσεις καλῆς σταδιοδρομίας. Κι ὁ Γιάννης ἦταν ἕνας νέος γεμάτος ἀπὸ ἰκανότητες κι ἀρετῆς. Στὰ 1898 ὁ Δελῆς γραφεται φοιτητῆς τῆς Θεολογίας. Ἡ προτίμησι τοῦ αὐτοῦ εἶναι ἴσα ἴσα κι ἕνας μοναδικὸς χαρακτηρισμὸς του. Ὁ Γιάννης δὲ στρατολογήθηκε γιὰ Θεολόγος (6) ἀπὸ τὴ φτώχεια του καὶ τὴν ξένη ὑποστήριξη ἢ ἐπέμβαση. Αὐτὸ θάταν πολὺ μικρὸ καὶ ταπεινὸ γιὰ τὸ νέο ἐκείνου πού ἔοβνε τὴ δίψα τῆς γνώσης μὲ τὸ αἷμα του. Τοῦτο πραγματικὰ κι οὐσιαστικὰ τιμὰ καὶ ξεχωρίζει τὸ Δελῆ: τὸ πὼς εἶχε χαράξει στὴ ζωὴ του κατευθύνσεις ἀπὸ πολὺ μικρὸς κι εἶχε πάρει

συνειδησι τῶν κλίσεων καὶ τῶν ἐπιδιώξεων τῆς ζωῆς του. Ἀπὸ μικρὸς ἀγαποῦσε τὴ θεολογία κι τοῦ ἄρεσε νὰ μελετᾷ καὶ νὰ γνωρίζει τίς μεγάλῃς μορφῆς τῆς ἐκκλησίας (7). Πού ἄλλου θάβρισκε τὸ κλίμα τῆς, τὸ φυσικὸ τῆς χῶμα, μιά εὐγενικὰ ψυχὴ πού ἠθελε νὰ πεταξέι καὶ νὰ ὑψωθεῖ πάνω ἀπὸ τὰ κοινὰ καὶ τὰ συνθιβεμένα; Στὴ θεολογία ὑβρισκε μίαν ἀποστολή, στὴν ἐπιστῆμῃ αὐτὴ ἀναβροῦσε ἡ τῆς παρηγορίας καὶ τῆς ἀνακούφισης γιὰ τοὺς φτωχοὺς κι ἀδικημένους. Κι ὁ Γιάννης ἦταν παιδί τοῦ λαοῦ καὶ περηφανευόταν γιὰ τὴν καταγωγή του, κρατώντας στενὴ τὴν ἐπαφή του καὶ μεγάλῃ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὸ λαὸ (8). Στὴ θεολογία ὁ νέος ἰδεολόγος εὐρισκε τὴν κοινωνία καὶ τὸν κόσμο τοῦ Εὐαγγελίου, τίς εὐγενικὲς καὶ μεγάλες μορφῆς τῶν Πατέρων, τὴν ἐννοια τῆς θυσίας, τὴν πίστη, τὴν ἰδέα καὶ τὰ ἰδανικά, ποτισμένα μὲ τὸ αἷμα κι ἀγκαλιασμένα μὲ τὴν ψυχὴ τῶν μαρτύρων καὶ τῶν ἀθλητῶν. Μέσα στὴ νεανικὴ ψυχὴ του ζοῦσαν ἐπιβλητικὲς ὁ μορφῆς αὐτῆς καὶ τοῦ ἀνοίγανε ἕνα ὁλόκληρο κόσμο—τὸν κόσμο τοῦ πνεύματος καὶ τῆς ἀγάπης.

Στὴν Ἀθήνα ἦρθε ὁ Δελῆς σχεδὸν συγκροτημένος ὁ ὄριμος.

Ἐχε διαβάσει πολὺ, εἶχε βασανιστῆ τρομερὰ, εἶχε σκεφτῆ ὑπερβολικά. Ἦταν ἕνας πρώιμος ἀνθρώπος, ἕνας νέος περασμένος. Ἡ ψυχὴ του εἶχε ἀγωνιστῆ κι εἶχε παιδευτῆ ἀπὸ πολλὰς κι ἀδιάκοπες ἀνησυχίας καὶ τάχειλι του εἶχε πῆ ὡς τὸν πάτο τῆ σκληρῆ πείρα τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀσπλαχνῆς μοίρας. Ἔπρεπε νὰ παλαίσει πάλι μὲ τὴν ἐπιστῆμῃ καὶ μὲ τὴ φτώχεια. Στάθηκε ἀτρόμητος κι ἀκατάβλητος! Πίσω του περῆμεν τὸ σπῆτὶ τοῦ ἀπροσάτετο καὶ κρεμασμένο ἀπ' τὰ χέρια του. Σπούδασε μ' ἕνα σωρὸ ἐμπόδια. Ἡ προσπάθειά του θυμίζει τὸν Κλεάνθη, Ρίχτη καὶ θέρμη στὴν ἐπιστῆμῃ καὶ στὴ βιοπάλῃ. Ἀπὸ ἰδιωτικὲς παραδόσεις κι ἀπὸ κηρύγματα (9) ἐξοικονομοῦσε μερικὰ λεφτὰ μὲ τὰ ὁποῖα ἔπρεπε νὰ περάσει ἐκείνος καὶ νὰ στείλει καὶ σὸ σπῆτὶ του στὴ Μυτιλήνη. Ἡ βιοπάλῃ αὐτὴ ἡ σκληρῆ δὲν ἔβλαψε καθόλου

τὴν ἐπιστημονικὴ του ἐπίδοση. Ἀπ' ἐναντίας μάλιστα τοῦ χάρισε δυνάμεις καὶ ζῆλο περισσότερο, ὥστε νὰ παρακολουθῆ τὰ πανεπιστημιακὰ μαθήματα, νὰ ἔρχεται πάντα πρώτος, νὰ ξεχωρίζε, καὶ παράλληλα νὰ συμπληρώνε τὴ μόρφωσή του μὲ ἰδιαίτερες ἐξωπανεπιστημιακὲς μελέτες κι ἐπιστημονικὲς ἀσχολίες. Εἶχε κι ἐδῶ τραβῆξει τὴν προσοχή, τὴν ἐχτίμησι καὶ τὸ θαυμασμὸ ἀκόμα τῶν καθηγητῶν. Ὁ Διομήδης Κυριακὸς ἔγραφε στὸ Γυμνάσιο τῆς Μυτιλήνης γιὰ τὸ φταχθὸ σπουδαστῆ: «Ὁ Ἰωάννης Δελῆς περιποιεῖ τιμὴν εἰς τὴν σχολὴν καὶ εἰς τοὺς διδασκάλους του» (10). Εἶχε μάθει κι ὄλας διὸς ξένες γλώσσες, τὴ γαλλικὴ καὶ τὴ γερμανικὴ, δούλευε σὲ θέματα ἐπιστημονικά καὶ παρακολουθοῦσε ὅσο μποροῦσε τὴ σύγχρονη διεθνή θεολογικὴ κίνησι, ἀγορῶζοντας ξένα νεώτερα συγγράμματα καὶ περιοδικὰ. Τόση δραστηριότητα, τόση ἐνεργητικότητα καὶ πάνου ἀπ' ὄλα τόση ἀντοχή, προξενεῖ σήμερα τὸ θαυμασμὸ. Ἀπ' τοὺς καθηγητῆς κείνος πού τὸν εἶχε τραβῆξει περισσότερο ἦταν ὁ Κυριακὸς. Ἐξὸν ἀπὸ τὴν ἐπιστημονικὴ του συγκρότησι, ὁ Δελῆς θαύμαζε καὶ τὸ ἦθος τοῦ διδασκάλου. Κοντὰ του βρῆκε ἕνα πνευματικὸ πατέρα καὶ προστάτη πρόθυμο. Παράλληλα παρακολούθησε καὶ σχετίστηκε μὲ τὸ Λάμπρο, ἀπὸ τὸν ὁποῖο ὠφελήθηκε πολλὰ. (Ἀκολουθεῖ)

(6) Κατὰ τὸν Ὀλύμπιο, ὁ π. ὁ Δελῆς πῆγε στὴ Θεολογία γιὰτὶ εἶχε κλίση, μὰ καὶ γιὰτὶ ἐπροσέταξε ἄλλοθεν. Μὰ δὲν πρέπει νὰ ξεχνιέται ἡ πατριῆ ἀληθινὰ ὁσση πού ἦτο γιὰ τὸ Δελῆ ὁ ἐξαιρετος δασκάλος τοῦ Ὀλύμπιο.
(7) Στὸ σκελεῖο μαθητῆς ἀκόμα ἔκαμε θαυμάσιους χαρακτηρισμοὺς γιὰ τίς ἱστορικὲς ἐκκλησιαστικὲς προσωπικότητες.
(8) Τοῦτο ἰδιαίτερα τὸ τονίζει στὴν ἐπιστολιμαία πρὸς ἐμένα μελέτη του κι ὁ Μυριβίλης. Κι εἶναι πολὺ σπουδαῖο! Γιὰτὶ ἐπάρχουν ἀλήθεια πολλοὶ ἀνθρώποι πού μολὶς προκόψουν λίγο μέσα στὴ ζωὴ ξεχνάνε κι ἀσπασοῦνται τὴν καταγωγή τους, τὴν ἀρετηρία τους, καὶ δείχνονται ἀχάριστοι σὲ πρόσωπα καὶ σὲ πράγματα, περιφρονώντας δὲ τὰ τοὺς ἔκανε νὰ θυμηθοῦν τι ἦταν μιά φορὰ—τοὺς θμοῖους κι ὁμότιμους. Μεγάλος ἠθικός ξεπεσμός!
(9) Ἀπὸ τὸ πρῶτο κι ὄλας ἔτος, κατὰ τὸν Ὀλύμπιο, ἄρχισε νὰ κηρύττει.
(10) Ὀλύμπιο, «Σάλπιγγ», δ. π. σελ. 4α.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ ΤΩΝ
ΠΡΟΚΟΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΚΥΖΙΚΗΝΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΝΙΚ. ΣΩΤ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ

ΤΑΚΤΙΚΗ ΣΥΜΠΕΡΓΑΣΙΑ
ΘΕΟΦ. ΣΠ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΟΥ

Συμφώνως τῷ άρθρῳ 5 § 1
τοῦ Α.Ν. 1092/1938
Τυπογραφεῖον καὶ κατοικία
θεσφ. βουλευτῆ Διευθυντοῦ
Δελφινιώτη 154 - Πειραιεὺς

Κοινωνική Ζωή

ΤῶΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜῶΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΙΚΙῶΝ ΜΑΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟῦ ΚΑΙ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟῦ

ΠΕΙΡΑΙΩΣ

—Γάμοι:
Ὁ κ. Κωνστ. Πετρολέκκας καὶ ἡ θ/νὴς Μαγδαληνῆ, κόρη τοῦ κ. Ἀλέκου Κρητικοῦ καὶ τῆς κυρίας Μαγδαληνῆς τῆς Μαχούτη ἀπὸ τὸν Μπαρμαρᾶ, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους τῶν στὸν Ι. ναὸ Ἁγ. Κωνσταντίνου Πειραιῶς, μετὰ παράνομο τὸν ἐφοπλιστὴ κ. Νικόλ. Παπαδάτο. Τοὺς εὐχόμεθα κάθε εὐτυχία.

Α. ΤΣΑΤΣΑΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ὁ κ. Ἀριστείδης Ρενιέρης καὶ ἡ θ/νὴς Οὐρανία Ἀξιώτου ἀπὸ τὴν Ἀφθόνη, ἐτέλεσαν στὶς 26/4/53 τοὺς γάμους τῶν στὸν ἱερὸ ναὸ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Ταμπουριῶν Πειραιῶς. Στὸ ταίριαστὸ ζευγάρι εὐχόμεσθε κάθε εὐτυχία.

—Θάνατοι:
Σὲ ἡλικία 60 περίπου ἐτῶν ἀπέθανε στὶς 27 Ἀπριλίου στὸν Πειραιᾶ ἡ καλὴ συμπατριώτισσα Ἑλένη Δημ. Ἀναστασίου τοῦ γένου Καπετάν Παναγιώτη ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ. Ἡ κηδεῖα τῆς ἐγένετο ἀπὸ τὸν Ι. ναὸ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Πειραιῶς μετὰ συμμετοχὴ πλῆθος συμπατριωτῶν καὶ ἄλλων φίλων τῆς οἰκογενείας τῆς μεταστάσης. Τὸν σύζυγον, τὰ τέκνα καὶ λοιποὺς οἰκείους τῆς θερμὰ συλλυπούμεθα.
Τ. Χ.

ΡΑΦΙΝΑΣ

—Γάμοι:
Ἀνάμεσα σ' ἓνα εὐρὺ κύκλο συγγενῶν καὶ φίλων τελέσθησαν στὶς 12 Ἀπριλίου στὴν Ραφίνα (Ἀττικῆς) οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀθανασίου Πιστικίδου, ἀπὸ τὴν Τρίγλια, μετὰ τῆς θ/νίδος Ἀναστασίας, κόρης τοῦ καλοῦ συμπατριώτου ἀπὸ τὸν Μαρμαρᾶ κ. Εὐαγγέλου Κατακοπούλου. Στὸς νεονύμφους εὐχόμεθα κάθε εὐτυχία.

ΘΕΣ/ΝΙΚΗΣ

—Γάμοι:
Ὁ ἐγκατεστημένος στὰς Ἀθήνας ἔμπορος κ. Παναγ. Ἀτσαρὸς καὶ ἡ ἀξιολάτρευτος θ/νὴς Ἑλένη Μανωλίδου ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι τοῦ Μαρμαρᾶ, ἐτέλεσαν τὸν π. ἱ. ἀνουςίον τοῦ γάμου τῶν. Τοὺς εὐχόμεθα κάθε εὐτυχία.

—Θάνατοι:

Σὲ ἡλικία 39 ἐτῶν ἀπέθανε καὶ κηδεύθηκε στὶς 27/1/53 στὴ Θεσσαλονίκη, ἡ καλὴ συμπατριώτισσα ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι Φλώρα Κ. Ἀλιφραγκῆ τὸ γένου Μοσχάκη. Στὶς 8 Μαρτίου ἐγένετο τὸ 40ήμερο μνημόσυνο τῆς μεταστάσης στὸν Ι. ναὸ τῆς Εὐαγγελιστρίας, μετὰ συμμετοχὴ πλῆθος κόσμου συγγενῶν καὶ φίλων. Τοὺς οἰκείους τῆς θερμὰ συλλυπούμεθα.

ΜΑΡΜΑΡΟΝΗΣΙΩΤΙΚΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΣΑΝΤΑΛΛΑΣ

Ὁ, Παναγιᾶ, Στυλαρινῆ, μετὰ τὸ μονογενῆ σου, μέσ' στὴ γριποσαντάλλα μας νὰ δώσης τὴν εὐχὴ σου.
Ἀπὸ τὸν «Πύργο» Παναγιᾶ βοήθησε καὶ σῶσε καὶ στὴ γριποσαντάλλα μας τὴν εὐτυχία δώσε.
Σαντάλλα ὄρειοπλομιστὴ καὶ ὄρειοπλομισμένη πόχεις παραβοκήνη νιό, σύντροφοι διαλεγμένοι.
Εὐμορφῆ ἡ σαντάλλα σας εὐμορφὰ π' ἀρμενίζε, κ' ὁ καπετάνιος εὐμορφος, κ' αὐτὸς ποὺ τὴν ὀρίζει.
Νὰ μὲν στὴν Πόλη ἱερωνιά, στὴ Σμάθρη κηπαρίσει καὶ μέσα στὴν σαντάλλα σας μιὰ κρουσταλλένια βροῦσι.
Μὲ στὴς σαντάλλας τὰ πανιά κ' ἀπάνου σ' ἀλμπουρέτο περδικοπούλα θὰ γενῶ νὰ κελαιδίωσῃ φέτο.
Γὼ τῆς σαντάλλας τὰ πανιά χρυσὰ θὰ τὰ κεντήσω καὶ τὸν παραβοκήνη σας θὰ τὸνε τραγουδίωσῃ.
Στολὴ δ' ἔχει ἡ θάλασσα τὴν ὄρα ποὺ βιδιάζει, ποὺ βγαίνουν οἱ σαντάλλες μας μέσα ἀπ' τὸ μπουγάκι.
Ὁ, Παναγιᾶ, Στυλαρινῆ, κάτω στὸ περιγιάλι, δώσε τοσοὺ γριποροὺ κολιτοὺ καὶ τὰ καρβία κιόρι.
Μὴ λάμνης, μὴ κουράζεσαι, μετὰ τὴν γριποσαντάλλα, μὴ τὰ ξεσυνερίτσει τὰ καλλιηκάρια τ' ἄλλα.
(Ἀπὸ τὴν λιθογραφικὴ συλλογὴ τοῦ κ. ΝΙΚ. Σ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΗ)

ΚΩΝ/ΠΟΛΕΩΣ

—Γάμοι:
Ἀνάμεσα σ' ἓνα εὐρὺ κύκλο συγγενῶν καὶ φίλων μεγαλοπρεπέστατοι τελέσθησαν στὶς 26/4/53 στὴν Κων/πολὶ οἱ γάμοι τοῦ λαμπροῦ νέου κ. Β. Μπερκαμ μετὰ τῆς χαριτωμένης καὶ μετὰ πολλὰ χαρίσματα προικισμένης θ/νίδος Ἑλλης, λατρευτῆς κόρης τοῦ συμπατριώτου μας ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι κ. Ἀναστασίου καὶ τῆς κυρίας Ἀντωνίας Κοντίδου. Συγχαίροντες θερμὰ τοὺς γονεῖς, εὐχόμεθα στοὺς νεονύμφους κάθε εὐτυχία.
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΧΡ. ΜΠΟΥΡΗΣ

—Τὴν Κυριακὴν 26 Ἀπριλίου ἔγιναν εἰς τὸν Ἅγιον Κωνσταντῖνον Σταυροδρομίου οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Κεχαγοπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Μάρθας Κακαροπούλου ἐκ Μαρμαρᾶ, μετὰ παράνομο τὸν κ. Παναγιώτην Μασούρη. Συγχαίροντες τοὺς νεονύμφους καὶ τοὺς συγγενεῖς τῶν καὶ εὐχόμεθα βίον εὐτυχῆ.

—Τὴν Κυριακὴν 3ην Μαΐου ἐτελέσθησαν εἰς τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους Φερικιοῖ οἱ γάμοι τοῦ καλλίστου νέου κ. Δημητρίου Κουκάκη μετὰ τῆς ὄραιστῆς δεσποινίδος Ἑλένης Ἀδάμ Σταθώρη, ἐν μέσῳ ἐκλεκτῶν προσκεκλημένων. Τὸ μυστήριον ἠολογῆθη ἐν πάσῃ ἐκκλησιαστικῇ σεμνοπρεπεῖᾳ καὶ χορᾷ ἱεροψαλτῶν ἐκ τῶν συναδέλφων τοῦ γαμβροῦ ἔψαλεν ἔμμελέστατα τοὺς γαμήλιους ὕμνους. Τὸ ζεῦγος τῶν νεονύμφων ἐφέλικυσε βλέμματα θαυμασμοῦ διὰ τὴν ὀλην ἐμ-

ΠΕΝΘΗ

ΚΑΛΛΙΟΠΗ ΑΡΓ. ΒΟΥΤΣΑ

Τὴν Κυριακὴν, 19 Ἀπριλίου, στὴν ἐκκλησίᾳ Παναγία (Ρόδο) τὸ Ἀμάραντον) τῆς συνοικίας Χατζηκυριακείου, στὸν Πειραιᾶ, ἐτελέσθη κατασκευτικὸ 40ήμερο μνημόσυνο τῆς Καλλιόπης Ἀργ. Βουτσᾶ, τὸ γένου Μαρμυλίδου, ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι τῆς Προκονήσου, ἡ ὁποία ἀπέθανε στὶς 11 Μαρτίου σὲ ἡλικία 85 ἐτῶν. Ἡ ἀείμνηστη συμπατριώτισσα, ἀπὸ τῆς καλλιτέρας οἰκογενείας τοῦ Πασαλιμανίου, ὑπῆρξε στὸν βίον τῆς ὑπόδειγμα εὐάρετης καὶ ἀγαθῆς γυναίκας, στοργικῆς συζύγου καὶ ἀφοσιωμένης μητέρας, ποὺ εὐτύχησε ν' ἀναθρέψῃ ἄξια τὰ παιδιά τῆς καὶ νὰ τὰ ἰδῇ ἀποκατεστημένα μετὰ οἰκογενείας.
Ταπεινῶν τὸ πνεῦμα καὶ μετὰ χριστιανικὴ ψυχὴ ἡ ἀλησμόνητη Καλλιόπη Ἀργ. Βουτσᾶ, παρὰ τῆς δραματικῆς περιπέτειας καὶ τῆς σκληρῆς δοκιμασίας δύο προσφυγικῶν διωγμῶν, ὑπέμεινε καρτερικὰ στὴ ζωὴ τῆς καὶ ἀξιώθηκε σὲ βαθεῖα γερατειὰ νὰ παραδώσῃ γαλήνια τὸ πνεῦμα τῆς στὸν Πλάστη.

φάνισόν τοῦ, ἡ ὁποία ἐξωτερικέως μιαν ἀρμονίαν αἰσθημάτων μετὰ τὴν ὁποίαν εὐχόμεθα ὅπως διέλθουν ὅλον τὸν βίον τῶν.
—Θάνατοι:
Ἀπέθανε καὶ ἐτάφη εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν

ΟΥΡΑΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

—Ἀρραβῶνες:
Ὁ κ. Ἀπόστολος Χωρινὸς ἀπὸ τὸ Πασαλιμάνι καὶ ἡ θ/νὴς Φροσοῦλα Τιμοθέου Καράκου ἔδωσαν ἀρραβῶνα τὴν Κυριακὴν τοῦ Πάσχα. Τοὺς εὐχόμεθα καλὰ στέφανα.

—Θάνατοι:
Σὲ ἡλικία 21 ἐτῶν ἀπέθανε ἀπὸ λευχαιμία στὶς 20/1/53 ἡ Εὐγενία Ἡρ. Μαραγκοῦ. Τοὺς βαρυνενοῦντας οἰκείους τῆς θερμὰ συλλυπούμεθα.
ΣΜΑΡΩ ΜΠΟΥΡΗ

Ν. ΜΑΡΜΑΡΑ

—Ἀρραβῶνες:
Ὁ καλῶς ἐγκατεστημένος καὶ διατηρῶν καφενεῖον ἐνταῦθα κ. Σίμος Παράσχου γιὸς τοῦ Νικολάου Πέτρου Παράσχου παλαιῶ καφεπόλου τοῦ Μαρμαρᾶ, καὶ ἡ μετὰ πολλὰ χαρίσματα προικισμένη θ/νὴς Ἀφεντοπούλα Χρ. Λογοτριβῆ ἔδωσαν ἀρραβῶνα στὸν ὁποῖον προσεκληθήσαν καὶ παρευρέθησαν πολλοὶ συγγενεῖς καὶ χωριανοί. Ὁ ἀρραβῶνας ἔγινε κατὰ τὰ παλαιὰ ἔθιμα τοῦ Μαρμαρᾶ κατὰ τὸ κέρασμα δὲ εἰ συγγενεῖς τὸν γαμβρὸν ἐχρυσώσαν στὸ νερὸ τῆ μέλλουσα νύμφη τῶν.
—Τελέσθησαν ἐπίσης στὸ χωριὸ μας, μετὰ ὅλα τὰ ἔθιμα τῆς παλαιᾶς πατρίδας, οἱ ἀρραβῶνες τοῦ κ. Ἀντων. Μπέη μετὰ τῆς θ/νίδος Σοφίας Πέτρου Ἰωάννου, τοῦ κ. Εὐστρ. Χρ. Λογοτριβῆ μετὰ τῆς θ/νίδος Μόσχως Ἰωάν. Ἀθανασιάδου, τοῦ κ. Γρηγορίου Δημ. Τσατσάνη μετὰ τῆς θ/νίδος Καλῆς Γεωρ. Νανου ἀπὸ τὸν Παρθενώνα, καὶ τοῦ κ. Κωνσταντίνου Ἰωάν. Ζ. Λαμπρινοῦ μετὰ τῆς θ/νίδος Κούλας Παναγ. Πάππου.
Τοὺς μνηστευθέντας συγχαίρομε θερμὰ καὶ εὐχόμεθα καλὰ στέφανα.

—Γάμοι:
Ὁ κ. Ἰωάν. Μυτελοῦδης ἀπὸ τὴν Κασσάνδρα καὶ ἡ θ/νὴς Εὐμορφία Κ. Ἰλαρίου ἐτέλεσαν στὶς 26/4/53 τοὺς γάμους τῶν μετὰ παράνομο τὴν κ. Μαρία σύζυγο Θεοχάρους Ἀποστ. Γκιζκῆ Θερμὰ συγχαρητήρια.
ΚΩΝΣΤ. ΦΥΤΡΑΚΗΣ

Μπαλουκλή ὁ ἐξ Ἀφθόνης ἱερομόναχος Ἀθανασίος Λογοθετίτης, τοῦ Καπετάν Ξεφτέρη, κηδευθεὶς μερίμνη τῆς Μεγάλης Ἱερωσυνγκελίας τοῦ Οἰκουμηνικοῦ Πατριαρχείου καὶ τῆς οἰκογενείας κ. Χρήστου Κανάκη, ἧτις καὶ προσέφερε τὰς περιποιήσεις τῆς κατὰ τὰς τελευταίας στιγμὰς τῆς ζωῆς τοῦ.

ΜΑΡΜΑΡΙΝΑ ΝΕΑ
ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΟΡΓΑΝΟ
ΤΟΥ ΠΡΟΚΟΝΗΣΙΑΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Ἑσωτερικοῦ: Δρχ. 20.000
Ἀγγλίας: Δρχ. 1.125
Γαλλίας: Φρ. 1.000
Ἀμερικής: Δολ. 5
Κοινοτήτων, Γραφείων καὶ Τραπεζῶν Δρχ. 100.000

ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΗ ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ ΤΟ ΔΙΠΛΑΖΙΟΝ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΕΙΣ ΠΡΟΠΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ

Διὰ τὴν ἐλλείψεως χωροῦ ἢ στήλης μας «ΜΕΛΙΤΕΣ ΓΡΑΜΜΕΣ» ἀναβάλλεται γιὰ τὸ ἐρχόμενον φ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΩΝ Ν. ΠΑΛΑΤΙΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ ἀπὸ τὴν 1η σ.

πράγμα ποὺ τὸ εὐχόμεθα μετὰ ὅλην τὴν καρδίαν γιὰ τὸ καλὸ τῆς νεολαίας μας καὶ τὴν πρόοδο τοῦ χωριοῦ μας.
Μεταξὺ τῶν ἄλλων τὸ χωριὸν μας θὰ ἀποκτήσῃ πολὺ γρηγορὰ καὶ οὖο κοινοτικὰ ἀποχωρητήρια πράγμα ἀπαραίτητο γιὰ ἓνα πολιτισμένον τόπο.
Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὸν βαρὺ ἐφετεινὸν χειμῶνα τὸ χωριὸν μας ἀρχίσει νὰ παίρνῃ πάλι κάποια ζωὴ καὶ ὁ ἐργατικὸς κόσμος μας ἀρχίσει καλῶς νὰ κινηθῆ. Ὅλοι οἱ ἄνδρες ἐφυγαν μετὰ τὴν γρι-γρι τὰ δε κορίτσια ἐργάζονται στὸν ἀρακά καὶ τὰ μπιζελία μετὰ 20.000 ὀρχ. ἡμερομισθίου, μετὰ πρῶτικῆ αὐξήσεως τῆς ἐποχῆς τῆς μπάξις, ἡ ὁποία σ' ἀρχίσῃ σὲ λίγο καιρὸ καὶ σ' ἀπὸ τὴν μετὰ τὴν ἀναθέρση ἐργατῶν.

ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΣ, (τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Γενόμενον τὴν 27ην Ἀπριλίου ἀρχαιρεσιῶν πρὸς ἀναδείξιν νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ ἱο-δοσφαιρικοῦ Ἀναμορφωτικοῦ Συλλόγου Ν. Μαρμαρᾶ «Ἡ ἱερωνική» ἐξελέγησαν: Πρόεδρος ὁ κ. Πέτρος Νικ. Παράσχος, Ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Μισσαντῆς Ζωτ. Διαμαντίδης, ἱαμίας ὁ κ. Ἀριστὸς Ἀριστοῦ (πρόεδρος τῆς Κοινότητος), Γραμματεὺς ὁ κ. Γεωργ. Ἰωάν. Μηνᾶς (Ἀντιπρόεδρος τῆς Κοινότητος) καὶ Σύμβουλος ὁ κ. Μιχαὴλ Ἀντ. Λαζογλοῦ.
ΚΩΝ. ΦΥΤΡΑΚΗΣ

Ν. ΑΦΥΓΙΑΣ
—Θάνατοι:
Σὲ ἡλικία 82 ἐτῶν ἀπέθανε σὶο χωριὸν μας κατὰ τὰς ἀρχὰς Ἀπριλίου ἡ καλὴ συμπατριώτισσα Στυλιανῆ Μουστάκη, κόρη τοῦ Παπαθεοδώρου ἀπὸ τὴν Ἀφυσίαν. Τοὺς οἰκείους τῆς θερμὰ συλλυπούμεθα.
Ι. Δ.

Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ
Φρ. Ροῦζβελτ 41 Μέγ. Ἡλ. Σταθμοῦ
Τηλ. 20.085—26.816 Τηλέφ. 41.438

ΑΣΦΑΛΕΙΑ
ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ—ΣΚΑΦΩΝ—ΠΟΛΕΜΟΥ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΠΛΗΡΩΜΑΤΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

“Η ΠΡΟΠΟΝΤΙΣ”
ΑΣΦΑΛΕΙΑ: ΠΥΡΟΣ — ΘΑΛΑΣΙΝΗΣ
ΑΤΥΧΗΜΑΤΩΝ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἔδρα: Ἀθῆναι, Φρ. Ροῦζβελτ 41 • Τηλ. 20-088
Πρακτορεῖα εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

ΑΓΑΠΗΤΟΙ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΕΣ,
Ἄν ἐκτιμᾶτε τὴν πνευματικὴν μας προσπάθεια, στείλτε μας τὴν συνδρομὴν σας γιὰ νὰ μπορέσουμε νὰ συνεχίσουμε ἀπόσκοπα τὸ πατριωτικὸ ἔργον μας.

ΕΝΑ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ

ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΑΛΑΙΟΥΣ ΤΟΠΙΚΟΥΣ ΜΑΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΝ ΕΠΙΤΡΟΠΙΚΟΝ

Απόσπασμα από τον «Κώδικα» ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΠΑΛΑΤΙΩΝ (ΜΑΡΜΑΡΑ)

Σελίς Κωδ.

Αριθ. Πρωτ.

Ἡ Δημογεροντία τῆς Κοινότητος Παλατιῶν τῆς νήσου Μαρμαρᾶ, ἐνεργοῦσα ἐξ ὀνόματος ὁλοκληροῦ τῆς Κοινότητος τῆς συγκαταθέσει αὐτῆς, δηλοποιεῖ οἰκιοθελωδῶς διὰ τοῦ παρόντος γράμματος ὅτι ἀποκαθιστᾶ πληρεξούσιον ἐπιτροπὸν τῆς τὸν Νικόλαον Βασιλειάδην, χορηγοῦσα αὐτῷ πᾶσαν ἐξουσίαν ἵνα παρουσιασθῇ ἀντ' αὐτῆς ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων Κων/πόλεως καὶ τῆς Νομαρχίας Προύσης καὶ ὑπερασπισθῇ καὶ διαξαγάγῃ τὴν νομικὴν διεκδικασίαν τῶν συμφερόντων τῆς ἡμετέρας Κοινότητος ἐπὶ τῶν δικαιοματίων κατοχῆς τῆς θέσεως λεγομένης «*τετράγωνον*» καὶ κειμένης ἐν τῇ νήσῳ Μαρμαρᾶ μεταξύ τῶν δύο κομπολέων Παλατιῶν καὶ Ἀφθῶνης, ἅτινα καταπατοῦνται ὑπὸ τῶν ἐν τῇ ρηθείῳ θέσει οἰκοῦντων Ὀθωμανῶν, νὰ ἐκτελῇ καὶ νὰ ἐκκαλῇ ἀποφάσεις, νὰ προσφύγῃ πρὸς ἀναίρεσιν ἢ ἀκύρωσιν αὐτῶν, νὰ δέχηται, ἐπάγει ἢ ἀντεπάγει ὀρκους, νὰ δίδῃ καὶ λαμβάνῃ ἔγγραφα, νὰ διορίζῃ πρὸς τοῦτοις, ἂν ἡ χρεία τὸ καλῆσθαι ἐπιτρόπου ἄλλου ἢ δικηγόρου περὶ τῆς ὑποθέσεως αὐτῆς, νὰ συσκέπτεται καὶ συνεργάζεται ἐν ὁμοφρονίᾳ μετὰ τοῦ πληρεξουσίου ἐπιτρόπου τῆς Κοινότητος Ἀφθῶνης, νὰ κρατῇ ἐνήμερον τὴν ἡμετέραν Κοινότητα διὰ τακτικῆς ἀλληλογραφίας, περὶ τῆς ἐκάστοτε πορείας τῆς διαδικασίας, νὰ καταφύγῃ εἰς τὴν γνώμη καὶ ἔγκρισιν τῆς Κοινότητος ἐν περιπτώσει ὀριστικῆς λύσεως, νὰ μὴ συνάπτῃ οὐδένα συμβασμὸν μετὰ τῶν ἀντιδίκων ἀνεῦ τῆς συγκαταθέσεως τῆς ἡμετέρας Κοινότητος καὶ ἐνὶ λόγῳ νὰ ἐνεργῇ πᾶν ὅτι εἶναι συμφερότερον. Ὑποσχομένη δὲ νὰ παραδεχθῶμεν ἀπροφασιστως τὰς πράξεις αὐτοῦ καὶ τῶν ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ὡς καλῶς ἐνεργηθείσας. Ὅθεν δίδομεν εἰς χεῖρας τὸ παρὸν πληρεξούσιον ἐπιτροπικὸν ὑπογεγραμμένον παρ' ἡμῶν δημογερόντων τῆς Κοινότητος Παλατιῶν καὶ βεβαιούμενον ὑπὸ τῶν ἐπιτοπιῶν κυβερνητικῶν σφραγίδων ὅπως χρησιμεύσῃ ὅπου δεῖ, καὶ εἰς ἐνδειξίν.

Παλατία νήσου Μαρμαρᾶ τὴν 1ην Μαΐου 1890

- Χ' Ἰωάννης Χ' Ταυλαρίου
- Χ' Λάζαρος Χ' Ταυλαρίου
- Κ. Χ' Ταυλαρίου
- Δ. Χ' Πρωτοψάλτης
- Β. Κουζουνακίης
- Λάζαρος Πολιτάκης
- Γεώργιος Ντάσογλου
- Παναγιώτης Νικολάου

(Γιὰ τὴν ἀντιγραφή ΝΙΚ. ΛΑΜ.)

Μία εἰκόνα ἀπὸ τὸν παραλιακὸν δρόμον κατὰ ἀξέχαστον Μαρμαρᾶ μας.

ΤΑ ΧΩΡΙΑ ΤΗΣ ΚΥΖΙΚΟΥ: ΛΑΓΓΑΔΑ

Απόσπασμα ἀπὸ τὸ ἀνεκδ. βιβλίον «Κύζικος - Ἀρχαία» τοῦ ἱατροῦ κ. Ἰπποκράτη Μακρῆ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ἀπὸ τὸ πρηγοῦν φύλλον
Ἀντίκρου εἰς τὴν Ἀγίαν Ἄνναν ὑπῆρχεν ἐν τὸς ἄλλοις ἄλλο μοναστηράκι, ἢ Παναγιῶσα, τιμῶμενον ἐπὶ ὀνόματι τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Κάτω ἀπὸ τὴν Ἀγίαν Ἄνναν «τοῦ Μπιτζί» τὸ Ἄλωνα καὶ κάτω τῆς Παναγιῶσας τὸ «Καρκαλάνι». Περαιτέρω ἢ «Ζύγρας», ἢ «Ρατούμεγια», ἢ «Ἐπάνω μύλες», ἢ Ἀγία Παρασκευῆ μετὰ τὸ ὁμώνυμον μοναστηράκι καὶ ἔπειτα τὰ «Μαντριά». Μεταξὺ Προφούσης, Φούσας ἀφ' ἐνὸς καὶ Ἀγίας Παρασκευῆς καὶ Μαντριῶν ἑκατέρωθεν τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ ὑπάρχουν πολλά πλατάνια καὶ σκληθρα, συμπύπτοντα εἰς μερικά σημεῖα, τὰ ὅποια ἴσαν πυκνὰ καὶ ὕψηλά. Τὸ ποτάμι ἐκεῖ ἦτο βαθύ, τὰ νερά ἴσχυα ὡστε ἠδύνατο νὰ πλεῖ λέμβος. Ἐκεῖ ὑπῆρχε πάντοτε σκιά καὶ τὸ τοπεῖον εἶχε φαντασμαγορικὴν ὄψιν. Ἐκεῖ ὅταν ἐκἀθῆτο τὶς εἰς τὴν σκιάν καὶ ἠκούετο ὁ ψιθύρος τῶν φυλλοματῶν τοῦ πλατάνου, ἀκουοῖς ἐνεθυμεῖτο τὰ εἰδύλλια τοῦ Θεοκρίτου.

Ἡ Λαγγάδα ἦτο ναυτικὸν χωρίον, ἔχουσα δέκα πέντε περίπου πλοία, τύπου «μαγούνας», εἰς παλαιότερους χρόνους

ὑπῆρχον «μπομπάρδες» καὶ «ἀλαμάνες», ἦτοι πλοία μετὰ σταύρωσιν. Προϊόντα εἶχεν ἡ Λαγγάδα ἄφθονα κρόμμυα καὶ κολοκύνθας, ἐξαγόμενα εἰς Κων/πολιν, ὡς καὶ πολλὰ ὀπωρικά. Τὰ παθήματα τῆς Λαγγάδας κατὰ τοὺς διαγμούς εἶναι κοινὰ εἰς ὅλα τὰ χωριά. Κατὰ τοὺς διωγμούς (γιάγματα) ἐπεχείρησαν οἱ τσέτα νὰ ληλατήσουν τὸ χωριό, ἀλλὰ ἡ καλὴ ἀμυνα τῶν Λαγγαδιωτῶν δὲν ἐπέτρεψε τὴν εἴσοδον τῶν τσετῶν. Συνέλαβον μάλιστα καὶ ἕναν αἰχμάλωτον, τὸν ὅποιον ἐφυλάκισαν εἰς ἕν δωμάτιον τῶν σχολείων καὶ τὸν ὅποιον ἀπέλυσαν κατόπιν ἐπεμβάσεως τοῦ τότε Καϊμάκαμη Ἀρτάκης Σουτχῆ βέη. Διὰ τῆς καταλήψεως τῶν μερῶν τούτων ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ τὸ 1920, ἤλπισαν καὶ οἱ ἀτυχεῖς Λαγγαδιῶται ὅτι ἀνέτειλε πλέον δι' αὐτοὺς ὀριστικῶς ἡ Ἐλευθερία καὶ ἡ Ἐνωσις μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Τὸ γλυκὸ ὄνειρον τοῦτο δνεῖται μόνον ἐπὶ μίαν διετίαν διετηρήθη καὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1922 ἠναγκάσθησαν νὰ ἐγκαταλείψωσι τὴν ἀγαπητὴν τῶν Λαγγάδων καὶ πρόσφυγε νὰ καταφύγωσιν εἰς τὴν Ἑλλάδα.

ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΑΚΗ ΤΟ ΜΑΝΤΡΙ

Τοῦ τακτικοῦ συνεργάτου μας κ. ΘΕΟΦΑΝΗ ΣΠ. ΘΕΟΦΑΝΙΔΗ

Γοήτευαν οἱ δύο αὐτὲς λέξεις τὰ μικρὰ μικρὰ παιδιὰ τοῦ χωριοῦ, καὶ στὴν ἄθωα τους φαντασίᾳ ἐπαίρναν μορφὴ μυθολογικοῦ τόπου ἀπ' ὅπου ἐβγαίνουν τὸ γάλα, τὸ τυρὶ, τὸ γιαούρτι, οἱ ἀφότυροι, οἱ πενήρ χαλβάδες καὶ ὁ τραχανᾶς. Ἀκόμα καὶ τὰ κατσικάκια καὶ τ' ἄρνια τῆς Λαμπρῆς ποῦ εὐωδίαζαν στῆς Βαρβάρας τὸ φούρνο πρὶν γίνουν ὀμηρικὴ πανδαισία στὰ πασχαλινὰ τραπέζια «τῶ καιρῷ ἐκείνῳ» ἀπ' τὸ μαντρί ἐκεῖνο διαλέγονταν.

Καὶ δὲν φάνταζε ἀπλῶς στὸ μυαλὸ τῶν παιδιῶν τὸ μαντρί. Φάνταζε καὶ σὰν στολίδι τοῦ βουνοῦ, περὶ κάτω ἀπ' τῆς Γαϊλῆς, σὲ μιὰ χαριτωμένη ραχοῦλα, δίπλα σὲ κάτι πελώριους πλατάνους, καὶ σὲ μιὰ δροσερὴ πηγὴ.

Στὴ ρομαντικὴ αὐτὴ τοποθεσίᾳ, στὸ μακρὶο ἐκεῖνο τοπίο, τὰ ζουντὰνὰ τοῦ Γιωργάκη, καμμὰ διακοσάρια πράγματα, βοσκῶσαν τὸ χορτάρι, καὶ ποτίζονταν τὸ νεράκι ποῦ τὰ φρόντιζε ὁ καλὸς Θεός.

Τσομπάνης, ἀπὸ σκλητάδα παλῆᾳ ὁ Γιωργάκης τὸ Ἥλια, ὁ Καλαρῆς, ἀκολουθοῦσε μετὰ τὴν ράβδα τοῦ τὸ κοπάδι, καὶ τὸ «γκιά, χά», «γκιά, χά», ἀντιλαλοῦσε ἀπὸ κορφὴ σὲ κορφὴ, ὅταν ξεμακρύνονταν οἱ στέρφες μετὰ χονδρὰ κουδοῦνια καὶ σκόρπιζαν οἱ γαλάρες μετὰ βετούλια τους, πέφτοντας σὲ καμμιὰ ζημιὰ στ' ἀμπέλια. Καὶ ἔτσι, ἀπείραχτος καθὼς ἦταν ὁ Γιωργάκης, μποροῦσε νὰ καυχηθῆ ὅτι ποτὲ τοῦ δὲν τὸν πῆγαν σισοὶ Νοικοκεροὶ τοῦ χωριοῦ, γιὰ ζημιὰ. Τὸν τρώμαζαν μόνον δύο πράγματα: ὁ χειμῶνας ποῦ μποροῦσε νὰ πέσῃ ὄψιμος ἀπάνω στὰ ξενοτιλιάσματα, καὶ ὁ ταχσιλντάρης ποῦ κατέφθανε ἀμίλητος καὶ κατσούφης, γυρεύοντας τὰ σαβμια.

Σὰν καὶ ὄλους τοὺς βοσκούς τοῦ χωριοῦ, ποῦ κοιμοῦνταν μετὰ τὸν Ἀποσπερίτη καὶ ἐυπνοῦσαν μετὰ τὸν Ἀγερνῖο, ὁ Γιωργάκης μετὰ τὰ πόδια τὰ φτερωτὰ καὶ τὸ κορμὶ τὸ στυλωμένο σὰν ἀστραπὴ διασκέλιζε τῆς ἀνηφορίας γιὰ νὰ βρεθῆ τὰ χαράματα, τὴν αὐγὴ, στὸ μαντρί του, στὰ ζουντὰνὰ του, ποῦ τὰ εἶχε δώσῃ τὸ καθένα καὶ ἀπ' ἕνα δνομα. Καὶ τὰ γάϊδευε, καὶ τὰ ἀρμεγε τὰ κατσίκια τοῦ ὁ Γιωργάκης καὶ πλοῦτιζε μετὰ τὸν τίμιον Ἰδρωτὰ του τὸ χωριό, ποῦ τὸν ἐβλεπε μόνον ἀπὸ νύχτα σὲ νύχτα, καὶ τὸν ἄκουε μετὰ τὸ δνομα «νὰ τὰ χαιρέσῃ Γιωργάκη» ὅταν ἡ κόρη του ἔφερνε πρῶτῃ τὸ χορὸ τῆς Λαμπρῆς ἐκεῖ στὸν αὐλόγυρο τοῦ Σχολεῖου.

Καὶ τώρα κάθε Μᾶη μετὰ τὴν παπαροῦνες καὶ τὰ χαμολούλουδα στὸ ρημαγμένο μαντρί τοῦ Γιωργάκη καὶ στὸ γειτονικό του μαντρί, τοῦ Συριώτη, δροσῶτο φυσῶ τ' ἀγέρι, καὶ σειοῦνται ἡ φτέρη καὶ ἡ ἀφακιά καὶ ψιθυρίζουν τὸν ἀπόκοσμον ἦχον κάποιας ποιμνικῆς φλογέρας, ποῦ φέρνει τὸ παράπονο τῆς μακρυᾶ, πολὺ μακρυᾶ!

Ἡ αὐτοβιογραφία τοῦ Παναγιῆ Κουταλιανοῦ

Ἡ ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΑΥΘΕΝΤΙΚΗ ΕΞΙΣΤΟΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΟΡΘΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΘΥΡΛΙΚΟΥ ΑΘΛΗΤΟΥ ΜΑΣ ΚΑΤ' ΑΦΗΓΗΣΙΝ ΤΟΥ ΙΔΙΟΥ

Ἀποκλειστικῆς «ΜΑΡΜΑΡΙΝΩΝ ΝΕΩΝ». Ἀπαγορεύεται ἡ ἀναδημοσίευσις.

46 Ἀναχωρήσας ἀπὸ τὰς Ἀθήνας γιὰ περιοδείαν ἀνὰ τὰς νήσους, δίδω ὁ αὐτὸς παραστάσεις καὶ τυγχάνω μεγάλων περιποιήσεων ἀπὸ μέρους τῶν ὁμογενῶν. Ἐπεσκέφθην τὴν Αἴγιναν. Ὑδραν, Κάλυμνον, Ρόδον κ.λ.π. καὶ κατόπιν προσκλήσεως τῶν ὁμογενῶν τῆς Αἰγύπτου μεταβαίνω στὸ Κάιρον καὶ τὴν Ἀλεξάνδρειαν, ὅπου δίδω μετὰ μεγάλην ἐπιτυχίαν παραστάσεις. Σχετικῶς μετὰ τὴν παραστάσει μου αὐτὲς ὅσες μεταφέρω ἐδῶ ἕνα χαρακτηριστικὸν ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴς δημοσιεύσεως τῆς ἐλληνικῆς ἐφημερίδος «Τηλέγραφος» Ἀλεξανδρείας.

«Χθὲς ἐν τῇ παραστάσει τοῦ Παναγιῆ ἦτο σὴνὶ πλέον ἐπιτυχία, ἀλλ' ἐνθουσιασμός καὶ μανία πάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ ξένων, οἵτινες συρρεσαντες ἐπέμισαν τὸ θέατρον, ὅπως οὐδέποτε πρὶν.

Εἶπε στερεωθὴ τὸ κάτωμα καὶ ὁ ἀθλητῆς ἦτο ἐλασθεὶς νὰ βασισθῇ ὅσα βασίη ἤθελε, διότι δὲν ἔπαυε φόβος νὰ κρημνισθῇ.

Ἐρασιώται στέφανοι προσηνέχθησαν ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιώτους θεατροῦ καὶ ποιημὰ αὐτοσχεδῶν ἀπηγγέλη ἐν μέσῳ ζωηροτάτων χειροκροτημάτων, ὅπερ δημοσιεύομεν κατωτέρω.

Τὸ κοινὸν ὑπερευχαριστήθη, διότι ὁ Παναγιῆς ἐγενεον αὐτὸ χαριτωμένο παναγιῆς, ἦτις ἐμάγευσε τὴν καρδίαν. Τὰ σιδηρὰ τοῦ ὑποδήματος ἀνόμασε «*παντοφλίτες*», ἐκέλευσε δὲ καὶ τινὰ νὰ ἴδῃ ἂν αἱ σφαιραὶ ὡς ἐβάσταζεν εἶναι ἀπὸ «*κ ο λ ο κ η υ θ ι α*».

ὑπερταίρων διὰ τὰς γενονίνας αὐτῶν εἰλακρινεῖς τιμὰς τοῦ κοιντοῦ ὁ Παναγιῆς ἐλαβε γάβδον σιδηρῶν πολλῶν καυτέρων καὶ στερεωτέρας ἢ ἄλλοτε καὶ κτηνησῶς αὐτὴν τοῖς ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ βραχίονος ἐκαμψεν αὐτὴν ὡς ἂν ἦτο μολύβδος. Ὅτε ἐφίσηεν αὐτὴν μετὰ τὸν ἀλλήλους, πολλοὶ ἀνθρώποι ἐξήτησαν νὰ τὴν ἰσάζωσι καὶ δὲν ἠδύνηθησαν.

Ἀπὸ τὴν Αἴγυπτον ἀνεχώρησα γιὰ τὴν Κύπρον, ὅπου ἔδωσα παραστάσεις ἐπὶ τῆς Ἀμμόχωστον, Λεμεσοῦν καὶ Λευκωσίαν, ὅπου ἡ Ἑλληνικὴ Κοινότης μοῦ ἔδωκε χρυσοῦν μεταλλίον, ἀπὸ ἐκεῖ δὲ ἀνεχώρησα γιὰ τὴν Μερίναν καὶ κατόπιν ἐπῆγα καὶ ἔδωσα παραστάσεις ἐπὶ τῶν νήσων Πάτμου, Λέρον, Κάλυμνον, Καστελλόριζον, τοῦ ὁποῖου τὴν εὐγενὴ πρὸς ἐμὲ συμπεριφορὰν τῶν κατοίκων τοῦ οὐδέποτε θά λησμονήσω, Μάκκην καὶ Ρόδον.

Ἡ φυλάκισίς μου

Μόλις ἐφθάσα καὶ βγῆκα ἐπὶ τὴν Ρόδο, οἱ ὑπάλληλοι τοῦ τελωνεῖου ἐξήτησαν τὴς ἀποσκευῆς μου, ἕνας δὲ ἀπὸ αὐτῶν ἀνεκάλυψε ἕνα ἰταλικὸν γελοιογραφικὸν φύλλον, τὸν «Παπαγάλλο», μετὰ τὸ ὅποιο εἶχα τυλιξῆ ἕνα ζευγάρει παπούτσια μου. Τὸ ἐν λόγῳ φύλλον ἐγελοιογραφοῦσε τὸν Σουλτάνον τῆς Τουρκίας, ὁ δὲ Τούρκος ὑπάλληλος ἔτρεξε νὰ τὸ δεῖξῃ ἐπὶ τὸν Νομάρχην, Ἀρμένιον τὴν καταγωγῆν. Τὴν ἄλλη μέρα ἐρχεται ἕνας χωροφύλακας καὶ μετὰ εἰδοποιεῖ ὅτι μετὰ τῆς Νομάρχης Πηγαῖω ἐπὶ διοικητήριον καὶ ἐκεῖ ὑποβάλλομαι σὲ σύντομον ἀνάκρισι περὶ τοῦ γελοιογραφικοῦ φύλλου. Ἀπῆνθησα ὅτι οὐτε ἔλαβα ποτὲ τὸν κόπον νὰ ἰδῶ τί ἔγραφε τὸ φύλλον, ἀπλῶς δὲ ἐπειδὴ πρὶν ἀναχωρῆσθαι ἀπὸ τὴν Ἀλεξάνδρειαν χρεώσθηκα ἕνα κομμάτι χαρτιοῦ γιὰ νὰ τυλιξῶ ἕνα ζευγάρει μεταχειρισμένα παπούτσια γιὰ νὰ μὴ λερώσω τὰ τοποθετημένα ἐπὶ τοῦ κιβωτίου μου ἀσπρόρουχά μου. ἐξήτησα ἀπὸ ἕνα ἀνθρώπον καὶ μοῦ ἔδωκε τὸ φύλλον ἐκεῖνο.

Τὴν νύκτα ἐκείνην δὲν μετὰ ἀφῆκαν νὰ φύγω ἀπὸ τὸ Διοικητήριον, ἐπιπόντες μετὰ ὅτι πρέπει νὰ ἀναμῶ μετὰ πρῶτας ἕως ὅτου ἐκδοθῆ ἀπόφασις, τὴν δὲ ἐπομένην μοῦ ἐγνωστοποίησαν ὅτι κατεδικάσθη ἐν δειτῇ φυλάκιον. Φανιάζεται ὁ καθένας τὴν θέσιν μου, τὴν στενωπῶν μου, τὴν ἀπόντων μου. Ἀλλὰ καὶ τί μποροῦσα νὰ κάμω; Ὁδηγήθηκα ἐπὶ φυλακῆς, ὅπου καὶ παρέμεινα ἀδίκως δύο ὁλόκληρα χρόνια, μετὰ τὸ τέλος τῶν ὁποίων ἀφέθην ἐλευθερὸς καὶ ἀνεχώρησα γιὰ τὸν Πειραιᾶ, ὅπου ἐν τῷ μεταξύ εἶχε μεταβῆ καὶ εὐρίσκει τὴν οἰκογένειάν μου. Στὸ διάστημα αὐτὸ εἶχα τὴν ἀτυχίαν νὰ χάσω καὶ τὸν 5ετῆ υἱόν μου Ἰωάννην.

Ἡ τελευταία περιοδεία μου

Μετὰ μερικῶν μηνῶν ἀνάπαυσιν γιὰ νὰ συνέλθω ἀπὸ τὴς ταλαιπωρίας τῆς φυλακισέως μου καὶ τὰ ψυχικὰ τραύματα τῆς ἀπώλειας τοῦ υιοῦ μου,

ἔδωσα σεῖραν παραστάσεων ἐπὶ τῆς Πειραιᾶ, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπεσκέφθην τὴν Ἀθήνα, τὸ Λαύριον, τὴν Λάριссαν, τὸν Βόλον, τὰ Τρίκαλα, τὸ Σηροχώριον, τὰς Πάτρας, τὸ Μεσολόγγιον, τὸν Πύργον, τὴν Ἀμαλιάδα καὶ τὴν Χαλκίδα, ὅσας παντοῦ ἐπιτυχῆς παραστάσεις μετὰ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Ἐπιστρέψας ἐπὶ τῆς Πειραιᾶ, ἐπάνδρευσα τὴν θυγατέρα μου ἐπὶ τῆς Ἀθήνας, καὶ μετὰ ἀπὸ ἀνάπαυσιν μερικῶν ἡμερῶν παρέλαβα τοὺς υἱούς μου Γεώργιον καὶ Ἑλληνα καὶ ἀνεχώρησα γιὰ νὰ περιοδεῖα κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1905.

Περιοδεύσαμε καὶ δώσαμε παραστάσεις ἐπὶ τῆς Αἰγύπτου, τὴν Κύπρον, τὰ Δωδεκάνησα καὶ διαφόρους πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἐπιστρέψαμε ἐπὶ τῆς Πειραιᾶ κατὰ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1906. Ἐκεῖ ἔφθασε γράμμα ἀπὸ τὴν γενετήριάν μου Κούταλι, μετὰ τὸ ὅποιον μετὰ ἄλλων ἀπὸ μετὰ ἐκεῖ, γιὰ τὴν οἰκογένειάν μου καὶ σφαιροσφαιρῶν τὰ κτήματά μου. Ἀποχαιρέτησας λοιπὸν τὴν οἰκογένειάν μου ἀνεχώρησα γιὰ τὴν Κούταλι, θέσας τέρμα ἐπὶ τῆς ἀθλητικῆς μου καὶ παλαιστικῆς μου σταδίου.

Σαραντα τέσσαρα χρόνια ἀθλητῆς καὶ παλαιστής, γέροντος πλέον τὴν ηλικίαν καὶ μετὰ τὸς γυροῦ μου ἰκανοῦς νὰ συνεχίσουν τὸ ἔργον μου, πείσθηκα πλέον ὅτι μετὰ ἐπεβάλλετο νὰ ἀποσυρθῶ καὶ νὰ ζήσω τὴς ὑπόλοιπες τοῦ βίου μου ἡμέρας ἐν εἰρήνῃ.

Ἀνεχώρησα λοιπὸν, ὅπως παραπάνω ἀνέφερα, γιὰ τὴν Κούταλι, τὰ δὲ παιδιὰ μου γιὰ τὴν Ἠνωμένης Πολιτείας τῆς Ἀμερικῆς ὅπου βρίσκονται σήμερον, ἀφοῦ ἐπὶ τῶν μεταξύ περιήλθον τὴν ἐγγύην Ἀνατολήν. Παράπονον ἀπὸ αὐτοῦ δὲν ἔχω, γιὰ τὴν ἡμετέραν πατρίδα, ἀπὸ τῆς ἀνατολῆς καὶ τὴν Ἀμερικῆς καὶ ἀπὸ αὐτόπτας μάρτυρας καὶ ἀπὸ τῆς ἐφημερίδας ἔμαθα ὅτι μεταχειρίζομενοι τὰ ἔργα μου τὰ ὅποια τοὺς ἔδωσα μαζί μετὰ τὴν εὐχὴν μου καὶ δίδοντας παραστάσεις καὶ διαγωνιζόμενοι πρὸς ἄλλους ἀθλητῆς ἐτίμησαν πάντοτε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα. Οἱ πληροφορίες αὐτὲς ἐγλύκαναν καὶ γλυκαίνουν τὰ γρησταῖά μου. (Ἀκολουθεῖ)

ΕΚΛΕΚΤΟΙ ΓΑΜΟΙ ΣΤΟΝ ΑΓΙΟ ΦΡΑΓΚΙΣΚΟ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Ανάμεσα σ' ένα έκλεκτο κόσμο καλεσμένων, ώραιότατα τελέσθηκαν την 1)2)53, στον Ι. ναό της Αγίας Τριάδος της

Ελληνικής Παροικίας Αγίου Φραγκίσκου οι γάμοι της έκλεκτης θηνίδος Δέσποινας, λατρευτής κόρης του έγκρατου στήν Άγιο Φραγκίσκο καλού συμπατριώτου μας από τον Μαρμαρά κ. Θεοδώρου Γ. Λαδά και της κ. Γ. Γ. Ασημής το γένος Ε. Σιμιτσιή, μετά του λαμπρού νέου κ. Γεωργίου Μίτσελ, αγαπητού γιου των καλώς έγκρατουμένων στην Άλαμιντα της Καλλιφορνίας κ. και κυρίας Μίτσελ, Συρίων την καταγωγήν.

γαμβρού κ. Πάπ Μίτσελ και ο αδελφός της νύμφης κ. Ευστράτιος Θ. Λαδάς. Μετά την στέψιν οι γονείς των νεονύμφων παρέθεσαν δείπνον στο έκλεκτο κέντρον «Ιταλιαν Βίλας», στο όποιον παρέκθησαν οι συγγενείς και στενοί οικογενειακοί φίλοι των νεονύμφων, διασκεδάσαντες μέχρι πρωίας. Μετά την αποχώρησιν των προσκεκλημένων οι νεονύμφοι ανεχώρησαν για τον μήνα του μέλιτος. Τους εύχόμεθα βιον άνθόσπαρτον και εύτυχιόμενον. ANNA TAMARA

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝΙΚ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΟΥ ΟΙΚ. ΣΥΜΟΥ Η ΠΡΟΚΗΡΣΣ

Καλούνται άπαντα τα μέλη του Συντακτικού όπως προσέλθωσι την 31ην Μαΐου 1953 ήμεραν Κυριακήν και ώραν 10ην πρωινήν εις την έν Πειραιεί και επί της οδού Φίλωνος 11 αθήσαν του «Ηπειρωτικού Συνδέσμου προς συγκρότησιν συμφώνως τώ άρθρω 35 του Καταστατικού της τακτικής Γ. Σ. λίσσεως με

- ΘΕΜΑΤΑ 1) Έκθεσις πεπραγμένων του Δ. Συμβουλίου και ανακοινώσεις. 2) Έγκρισις των πεπραγμένων. 3) Οικονομικός απολογισμός έτους 1952, έγκρισις αυτού και απαλλαγή του Διοικητικού και Έποπτικού Συμβουλίου. 4) Καθορισμός έκτακτου μηνιαίου εισφοράς κατά τό έτος 1953. 5) Υποβολή προϋπολογισμού έτους 1953 και έγκρισις αυτού. 6) Πρότασις περί τρόπου διανομής οικοπέδων. 7) Έκλογή ενός τακτικού και δύο αναπληρωματικών μελών Ε. Σ. Εν Πειραιεί τή 10η Μαΐου 1953. Ο Πρόεδρος του Δ. Σ. ΝΙΚ. Σ. ΔΑΜΠΑΡΙΑΝΗΣ

ΤΑΞΙΔΙΟΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Μετά 20ήμερον διαμονήν του στην Κων/πολι, όπου είχε μεταβή τας Άγίας ήμέρας του Πάσχα, για να επισκεφθί τους εκεί έγκρατουμένους συγγενείς του, επέστρεψε στας Άθήνας, όπου είναι έγκρατουσμένος, ο συμπατριώτης έμπροσ κ. Γεώργιος Τιμιπλάκος. Ο κ. Τιμιπλάκος έτυχε στην Κων/πολι θερμής υποδοχής και φιλοξενίας από τους εκεί συγγενείς και γνωστούς συμπατριώτας του

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ Ν. ΠΑΛΑΤΙΩΝ (ΑΤΤΙΚΗΣ)

Η ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΝΕΩΝ ΠΑΛΑΤΙΩΝ Φέρει εις γνώσιν των Δημοτών και κατοίκων της, ως και των άπανταχού της Ελλάδος και εν τώ έξωτερικώ έγκρατουμένων και επιθυμούντων να καταστήσωσι Δημόται της Κοινότητος, ότι ύποχρεούνται να υποβάλωσι τό ταχύτερον οι μόν εν τή Ελλάδα διαμένοντες άπ' ευθείας προς την Κοινότητα, οι δέ εν τή άλλοδαπή μέσω των κατά τόπους Έλληνικών Προξενικών Άρχων, σχετικώς δηλώσεις περί της έν γένει οικογενειακής των καταστάσεως, και αιτήσεωσιν όπως συμπεριληφθώσιν εις τό κατά Νόμον καταρτιζόμενον νέον Γενικόν Μητρώον (ΔΗΜΟΤΟΛΟΓΙΟΝ) της ήμετέρας Κοινότητος. Έφιστάται όλος ιδιαιτέρως ή προσοχή εις τό γεγονός καθ' ό μη έγκαιρος ύποβολή των κατά τ' άνωτέρω δηλώσεων συνεπάγεται την άπώλειαν της ιδιότητος του Δημότου και συνεπώς την κατ' ούδένα τρόπον έξυπληρέσειν των ενδιαφερομένων (έκδοσις πιστοποιητικών κ.λ.π.). Ο Πρόεδρος της Κοινότητος ΣΤΕΦ. ΧΑΤΖΗΒΑΡΣΑΜΗΣ

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΣΤΗ ΝΕΑ ΑΦΥΣΙΑ

Ν. ΑΦΥΣΙΑ, (του άνατοκροτικού μας).— Όπως κάθε χρόνο, έτσι κι έφέτος μεγαλοπρεπέστατα τελέσθηκε στο χωριό μας ο έορτασμός της έπετειού μηνής του Αγίου Γεωργίου, στις 23 Άπριλίου. Όλοι σχεδόν οι κάτοικοι του χωριού μας προσήλθον στην έκκλησία και με μεγάλη κατανύξι παρεκλούθησαν την θείαν λειτουργίαν, την όποιαν έλάμπρυνε με την μελωδικήν φωνήν του έκλεκτού Ιεροψάλτης κ. Δημήτριος Χατζηχαμπέρης από τις Συκιές (Χαλκιδικής). Μετά την άπόλυσι της έκκλησίας όλοι οι κάτοικοι της Ν. Αφυσίας και πρό πάντων οι εορτάζοντες πανηγυρικώτατα έώρτασαν την ήμεραν ή όποια, ως γνωστόν, με έξαιρετικήν λαμπρότητα έωρτάζετο και στην παλαιά πατρι-

δα μας Άφυσιά, όπου υπήρχε τό πλούσιο και ώραιο Βατοπεδινό Μοναστήρι του Μεγαλομάρτυρος Αγίου Γεωργίου. Ι. ΛΟΥΚΑΚΗΣ ΑΘΛΗΤΙΚΑ ΝΕΑ Ν. ΜΑΡΜΑΡΑΣ, (Του άνατοκροτικού μας).— Την Κυριακήν 3 Μαΐου γενομένης φιλικής συναντήσεως των ποδοσφαιρικών ομάδων «Όρμυλίας» (Χαλκιδικής) και «Προποντιδος» (Ν. Μαρμαρά) στο ποδοσφαιρικόν γήπεδον Νέου Μαρμαρά, κατέληξε με τό αποτέλεσμα 1-0 υπέρ της Όρμυλίας. Οι παίκτηι της Προποντιδος, καίτοι άποργύμναστοι, έπαιξαν πολύ καλύτερα άπ' ό τι άνεμένετο. ΚΩΝ. ΦΥΤΡΑΚΗΣ

ΕΦΘΑΣΕ ΣΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ Ο ΣΥΛΤΗΣ Γ. ΠΡΟΞΕΝΟΣ κ. ΓΡ. ΠΑΝΤΑΖΟΓΛΟΥ

Προερχόμενος από τό Μοντεβιδέο της Ούραγουάης, όπου από 25ετίας είναι λαμπρά έγκρατουσμένος, εφθασε στις

Βασιλείου και Μηνάς Κοιόρδος, παρέθεσαν προς τιμήν του γεύματα, ό μόν πρώτος στο άριστοκρατικό εστιατόριον

22 Άπριλίου στας Άθήνας ο έκλεκτός συμπατριώτης Γενικός Πρόξενος της Ελλάδος στο Μοντεβιδέο κ. Γρηγόριος Πανταζόγλου μετά τής ευγενεστάτης συζύγου του κυρίας Βεατρίς. Τόν κύριον και την κυρίαν Πανταζόγλου θερμά υπέδεχθησαν κατά την άφιξίν τους στον λιμένα του Πειραιώς ο αδελφός του κ. Γενικού Πρόξενου κ. Σωκράτης Πανταζόγλου, ό όποιος ήλθε προς τούτο από την Νέαν Κούταλη όπου είναι έγκρατουσμένος, οι παλαιό του φίλοι κ. κ. Χρυσόστομος Βασιλείου και Αποστόλος Τσατσαδόπουλος, και πολλοί άλλοι συγχωριανοί του Κουταλισνοί. Την ένομένην και μεθεπομένην της άφίξεώς του οι κ. Χρυσόστομος

των Άθηνών «Πάνθεον», ό δέ δεύτερος στο γνωστό κοσμικό κέντρον του Τουρκολιμανου Πειραιώς «Η κόκκινη βάρκα», στα όποια παρεκάθησαν ό κ. Γενικός Πρόξενος, ό αδελφός του κ. Σωκράτης Πανταζόγλου, οι συμπατριώτες από την Κούταλη κ. κ. Μηνάς Κοιόρδος, Χρυσόστομος Βασιλείου και Αποστόλος Τσατσαδόπουλος και ό διευθυντής της ήμερημίδος μας κ. Νικόλαος Λαμπαδαριδης. Ο κ. και ή κυρία Πανταζόγλου, μετά όλιγοήμερον διαμονήν τους στας Άθήνας, ανεχώρησαν για την Ν. Κούταλη, όπου τους έγένετο θερμοτάτη ύποδοχή έκ μέρους των κατοίκων. Στην Νέα Κούταλη ό κ. Πανταζόγλου με μεγάλη συγκίνησι έπληροφόρηθη ότι οι συγχωριανοί του ναυτικοί και σπογγαλιείς ύποφέρουν πολύ και για να τους βοηθήσει έλαβε σημειωσιν 50 περίπου ονομάτων, νέων ως επί τό πλείστον Κουταλιανών, τους όποιους θα φροντίσει να άποστείλει στο έξωτερικόν προς επάνδρωσιν των πλοίων Ώνάση-Κοιναλίδη, με τους όποιους πολύ συνδέεται. Ο κ. και ή κυρία Πανταζόγλου επιστρέψαντες από την Ν. Κούταλη, παρέμειναν στας Άθήνας δέκα περίπου ήμέρας, στο διάστημα των όποιων έπισκεφθησαν τα αξιοθέατα μέρη των Άθηνών και διαφόρους φίλους και γνωστούς των συμπατριώτας έγκρατουσμένους στας Άθήνας και τον Πειραιό, την Δευτέραν δε — 18 Μαΐου — ανεχώρησαν άεροπορικώς, επιστρέφοντες στο Μοντεβιδέο.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ ΤΩΝ ΠΑΡΟΙΚΙΩΝ ΜΑΣ ΑΓ. ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ, ΒΑΛΕΟ, ΦΕΡΦΙΑ (ΚΑΛΙΦΟΡΝΙΑΣ)

Αραβώνες : Στις 23 Άπριλίου, ήμεραν εορτής του Αγ. Γεωργίου, στην εορτάζουσαν οικίαν του κ. Γεωργίου και της Κας Μαρίας Κατσανού, από την Λίμνην της Εύβοίας καταγομένων τελέσθησαν οι άραβώνες της πολυαγαπημένης των κόρης θηνίδος Γιούλας μετά του έκλεκτού νέου και έκλεκτού της καρδιάς της νεαρού συμπατριώτου μας Γεωργίου Μαρτιγοπούλου, λατρευτού γιου των έγκρατουμένων από πολλά χρόνια στην Τακόμα Ούάσιγκτων καλών συμπατριωτών μας από την Γαλλική κ. Νικολάου Μαρτιγοπούλου και της Κας Εύρίκλειας το γένος Χατζηδρόσου. Τους άραβώνες εύλόγησε ο Ιερεύς μας αιδεσιμώτατος κ. Γεώργιος Παυλόγλου ανάμεσα σ' ένα εύρύ κύκλο καλεσμένων συγγενών και φίλων. Στη χαρούμενη τελετή παρευρέθησαν ή μητέρα του μνηστήρος κ. Εύρίκλεια, ή όποια ήλθε προς τούτο από την Τακόμα μαζί με τον άνεψιόν της κ. Λάζαρον Πολιτάκη, και ή κυρία Έλένη Άλμαγιά, εξαδέλφη της κ. Εύρίκλειας, μετά του υιού της κ. Γεωργίου, προερχόμενοι από τό

Βανκούβερ του Καναδά. Τους μνηστευθέντας εύχαιρούμε θερμά και εύχόμεθα ταχεία την στέψιν. Γάμοι : Προερχομένη από τό Βανκούβερ του Καναδά, όπου εύρίσκετο επί 11 μήνες, εφθασε στο Βαλέο Καλιφορνίας τον περασμένο Νοέμβριο ή συμπατριώτισσα από την Γαλλική Θεόκλεια Ν. Παπανικολάου. Την άφιχθεισαν υπεδέχθησαν με μεγάλη χαρά ή εκεί έγκρατουσμένη αδελφή της κ. Μαρτιγώ και ο γαμβρός της κ. Ανάργυρος Σαρχώσης, οι όποιοι από πολλά χρόνια είχαν την έπιθυμία να την φέρουν στην Άμερική και την άποκαταστήσουν. Πράγματι δε λίγο καιρό μετά την άφίξή της την απεκατέστησαν λαμπρά μετά του κ. Ηλία Λούφα κατοίκου Φέρφιλ, χωριού εύρισκομένου κοντά στο Βαλέο. Τόν γάμο, στο τελέσθηκε σέ στενό οικογενειακό κύκλο στον Ι. ναό της Αγίας Τριάδος της Έλληνικής Κοινότητος Αγίου Φραγκίσκου, εύλόγησαν ο Ιερατικός προϊστάμενος της Άγ. Τριάδος αιδεσιμώτατος κ. Γεώργιος Παυλόγλου και ό πανοσιολογίωτατος κ. Διονύσιος Κατσιχτης, προϊστάμενος της Έλληνικής

έκκλησίας Κοινότητος Βαλέο. Στους νεονύμφους εύχόμεθα κάθε εύτυχία στην καινούργια ζωή τους. Γεννήσεις : Η κ. Γκλόρια, σύζυγος του συμπατριώτου Ιατρού κ. Χρηστού Ν. Σαρίμπαλη, έφερε στον κόσμο ένα χαριτωμένο κοριτσάκι. Ευχόμεθα να το υζήση. Έκλήθη στο στρατό Έκλήθη στις τάξεις του Άμερικανικού στρατού για να ύπηρετήση τη θητεία του ο νεαρός συμπατριώτης κ. Χρηστός Αναγνωστός, αγαπητός γιός των καλών συμπατριωτών μας από τό Βόρι κ. Ιωάννου και κυρίας Άσπασίας Αναγνωστός. Τού εύχόμεθα με τό καλό να γυρίση στην οικογενείαν του. Αφίξεις : Με όλιγοήμερο άδεια ήλθε στην πολι μας ο νεαρός συμπατριώτης άξιωματικός της άεροπορίας κ. Γεώργιος Λάμπρος, αγαπητός γιός του κ. Όμήρου Λάμπρου και της κ. Αννίκας, τό γένος Ευστρατίου Κοϊμιτσιή, από τον Μαρμαρά, έγκρατουσμένον στο Άνιγρας Φώλο. Τούτον έ φιλοξένησε θερμά ή οικογένεια της θείας του Μαρίας και Ν. Σαριμπαλη. Σοφράϊς Πάτρν Οι πολύ καλές, αγα-

πητές και φιλόξενες κυρίες του Βαλέο, Δέσποινα Κ. Ίωακειμίδου και Μαρϊάνθη Παυλάτου έδωσαν προς τιμήν της νεοαφίξεως στο Βαλέο, καθώς και για την τέλεση του γάμου της κ. Θεοκλείας Η. Λούφα, τιμητική άπογευματινή διασκεδάσι στο σπίτι της κ. Μαρίας Παυλάτου, στην όποια έλαβαν μέρος περισσότερες από 30 κυρίες του Βαλέο, του Αγίου Φραγκίσκου και των περίξ. Αι παρευρεθείσαι στην εύχαιριστο αυτή συγκέντρωσι ευχθήθηκαν την κ. Θεόκλ. Λούφα και της προσέφεραν διάφορα πολύτιμα δώρα για ένθύμιον. Ευχάριστη οικογενειακή διασκέδασι Η νεαρά και αγαπητή συμπατριώτισσά μας κυρία Μάρθα Δ. Καπάντη, τό γένος κ. Ιωάννου Άθανασίου, έγκρατουσμένη στο Βαλέο Καλιφορνίας, έδωσε προς τιμήν των κουμπάρων της κ. Κυριάκου και κυρίας Δέσποινας Ίωακειμίδου βραδυνη διασκέδασι στο ώραιο και νεκτιστο σπίτι της οικογενείας Κ. Ίωακειμίδου, στο όποιο πρό μηνών και έγκρατουσθήσαν. Στην πολύ ώραία και εύχαιριστη αυτή διασκέδασι έλαβαν μέρος περισσότεροι από

100 προσκαλεσμένοι από τό Βαλέο, Άγιο Φραγκίσκο και τό περίξ, οι όποιοι προσέφεραν στην οικογένεια Ίωακειμίδου πολλά και έκλεκτά δώρα μαζί με τις θερμές εύχές των να χαίρονται τό νέο τους σπίτι. ANNA TAMARA